

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/22/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8412010220
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8412010220.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov Mgr. Iva Maruščáka a JUDr. Moniky Halkociovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 20.10.2022, v trestnej veci vedenej proti obžalovanému A. B. a spol. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona a iné, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 6T/91/2012 zo dňa 04.10.2021, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Kežmarok rozhodol tak, že uznal obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v Kežmarku, trvalé bytom C., D. XXXX/XX, vinným z pokračujúceho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona /ďalej len Tr. zák./, sčasti formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

- dňa 19.12.2007 v presne nezistenom čase v Innsbrucku, Rakúska republika v predajni „Muller“ na ulici Fallmerayerstrasse 2, ukradol 2 ks parfumu Armani mužský v celkovej hodnote 152,92 €, 1 ks parfumu Hugo Boss - ženský v hodnote 68,75 €, 1 ks parfumu Armani Aqua v hodnote 69,75 €, 1 ks parfumu Armani Toilette - ženský v hodnote 66,75 € a 1 ks parfumu Armani - ženský v hodnote 82,45 €, čím takto spôsobil majiteľovi predajne „Muller“ škodu v celkovej sume 440,60 € a dňa 7.1.2008 v poobedňajších hodinách spoločne s E. F. v Innsbrucku, Rakúska republika, v predajni „Muller“ na ulici Fallmerayerstrasse 2, odcudzili 1 ks 120 ml parfumu Hugo Boss - pre ženy v hodnote 68,45 € a 1 ks 100 ml parfumu G. H. v hodnote 69,95 €, ktoré boli pri kontrole pri pokladni nájdené v bunde obv. A. B., čím takto spôsobil majiteľovi predajne „Muller“ škodu v celkovej sume 138,40 €.

Za to mu uložil podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., nezistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Tr. zák., ani priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ a § 50 ods. 1 Tr. zák. mu súd výkon uloženého trestu podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 15 (pätnásť) mesiacov.

Podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku /ďalej len Tr. por./ oslobodil obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v Kežmarku, trvale bytom C., D. XXXX/XX a obžalovaného A. I., nar. XX.XX.XXXX v Kežmarku, trvale bytom D. XXXX/XX, spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry v Kežmarku pod číslom Pv 678/10-44 zo dňa 05.06.2012 podanej na tunajší súd dňa 15.06.2012 pre skutok kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa 20 Tr. zák., ktorý mali spáchať tak, že

- dňa 23.12.2009 v čase od 17.30 hod. do 18.25 hod. v Kitzbuhle, Rakúska republika, v predajni „Sportalm“ na ul. Josef - Pirchl - Strasse 18, po vzájomnej dohode ukradli najmenej 6 búnd v hodnote najmenej 299 € a následne z miesta činu odišli osobným motorovým vozidlom zn. AUDI A4, EŠ: C. XXX J., čím takto spôsobili majiteľovi predajne „Sportalm“ škodu v celkovej sume najmenej 1 794 €,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchali obžalovaní.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní, podal okresný prokurátor odvolanie, ktoré následne písomne odôvodnil. Odvolateľ nenamietal výrok o vine obžalovaného B. stíhaného v konaní proti ušlému, no odvolanie v neprospech oboch obžalovaných podal tak, že namietajúc výrok o oslobodení obžalovaných spod obžaloby, namietal aj výrok o treste, ktorý bol obžalovanému B. uložený. Uznajúc, že okresný súd podrobne rozobral úvahy, na základe ktorých dospel k záveru, že z vykonaného dokazovania nemožno s určitosťou ustáliť, že sa obžalovaní dopustili trestného činu, na druhej strane odvolateľ uvádzal, že podľa jeho názoru, vyhodnotenie zabezpečených a vykonaných dôkazov týkajúce sa vyššie uvedeného trestného činu však vyznieva jednostranne, a to v prospech obžalovaných. Tiež poukazoval na to, že na základe vyžiadania právnej pomoci z Rakúskej republiky boli vo vzťahu k skutku zo dňa 23.12.2009 zabezpečované výsluchy svedkov majúcich vedomosti o tom, akou osobou, resp. osobami bol skutok spáchaný, kde, kedy a akým spôsobom, podklady k preukázaniu, aké veci boli odcudzené, aká škoda tým bola spôsobená a v akej výške, ako aj ďalšie relevantné podklady dôležité pre objasnenie veci a boli vyžiadané aj všetky potrebné podklady, na základe ktorých sa viedlo vyšetrovacie konanie proti A. B. a A. I. na území Rakúskej republiky, pričom výsledky právnej pomoci týkajúce sa skutku zo dňa 23.12.2009 spočívali v zabezpečení výsluchu poškodenej K. L., ktorá opísala jej poznatky o spáchanom skutku, vyjadrila sa k množstvu ukradnutých bünd s uvedením ich minimálneho množstva, ako aj k výške spôsobenej škody, zabezpečený bol taktiež záznam Policajného inšpektorátu Kitzbuhel sp. zn.: B6/19713/2009 zo dňa 07.01.2010 dokumentujúci zistené skutkové okolnosti krádeže viacerých bünd v športovom obchode Sportalm v Kitzbuheli dňa 23.12.2009, podľa ktorého bol ako vodič vozidla, po ktorom bolo vykonané pátranie po vykonaní uvedenej krádeže, stotožnený A. B. a ako jeho spolujazdec A. I., zároveň boli doložené aj doklady k úspešnému zásahu Policajného inšpektorátu Kitzbuhel zo dňa 07.01.2010 týkajúce sa zásahu zo dňa 23.12.2009 o 18.30 hod. k dokumentom predloženým A. B., a to občianskemu a vodičskému preukazu znejúcim na meno M. N., pričom z opisu zásahu vyplynulo, že podľa údajov svedkov, ktorí danú udalosť spozorovali a ohlásili na policajný inšpektorát v Kitzbuhle s uvedením evidenčného čísla vozidla, bolo po tomto vozidle vykonané okamžité pátranie, na základe ktorého bolo vozidlo zadržané okolo 18.30 hod. v Erpfendorfe a bola vykonaná osobná kontrola vodiča tohto vozidla a v závere dodal, že súčasťou podkladov zabezpečených z Rakúskej republiky je taktiež výsluch svedka O. O. z 23.12.2009, ktorý opísal jeho poznatky o udalosti z toho istého dňa a zároveň opísal osobu, ktorú videl vo vozidle, ako aj osobu, ktorá doniesla do vozidla bundy. Odvolateľ teda namietal hodnotenie vykonaných dôkazov v podstate tvrdiac, že súd mal k dispozícii všetky, vo veci vykonané dôkazy. S odkazom na nich uzavrel, že z dôkazov vykonaných a zabezpečených na území Slovenskej republiky v kontexte dôkazov zabezpečených na základe vyžiadania právnej pomoci z Rakúskej republiky, ich posúdením tak jednotlivo, ako aj vo vzájomných súvislostiach, nebolo opodstatnené oslobodiť obžalovaných A. B. a A. I. podľa § 285 písm. c) Tr. por. spod obžaloby Okresnej prokuratúry v Kežmarku sp. zn. Pv 678/10/7703 zo dňa 05.06.2012 pre skutok kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a potom nebolo možné súhlasiť ani s uloženým podmienočným trestom odňatia slobody obžalovanému A. B., ktorý sa vzťahuje len na skutok uvedený v bode 1/ obžaloby kvalifikovaný ako pokračujúci prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., sčasti formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.. V podstate z týchto dôvodov okresný prokurátor navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie.

V úvode je namieste poukázať na to, že okresný súd rozhodol napadnutým rozsudkom po tom, čo mu bola vec na podklade uznesenia Krajského súdu v Prešove zo dňa 21.03.2017 sp. zn. 3To/34/2016 vrátená, aby ju v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol. Okresný súd v rámci kontradiktórnej povahy trestného konania pred súdom a uskutočniteľnosti vykonania dôkazov, aj s prihliadnutím na uplynutie času a upozornenia odvolacieho súdu v zmysle vyššie uvedeného uznesenia a postupom podľa § 2 ods. 12 Tr. por. vykonal hodnotenie dôkazov pri zachovaní zásad právnej logiky a z nich plynúcich skutočností, pričom dospel k správny skutkovým a právnym záverom, ktoré aj v zákonne dostatočnom rozsahu podal v odôvodnení napadnutého rozsudku. Nie je teda potrebné tieto opakovať v odôvodnení tohto uznesenia, krajský súd na ich správnosť odkazuje, no s prihliadnutím na povahu odvolacích dôvodov považuje za potrebné uviesť nasledovné skutočnosti.

Okresný súd v dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, ktoré dôkazy v predmetnej veci vykonal a ktoré pojal za základ pre svoje rozhodnutie o oslobodení. Plynie z neho, že okresný súd mal za preukázané, že obžalovaní sa v rozhodnom čase nachádzali pred obchodom Sportalm Kitzbuheli, kde si prezerali tovar, potom nasadli do auta a odišli, že poškodená sa vyjadрила k odcudzeniu kožených bünd, v počte 6 až 8 kusov, v hodnote 299,- eur až 369,- eur, pričom v priebehu celého prípravného konania nemala vedomosť o tom, koľko bünd jej vlastne chýba a v akej hodnote, čím vyvstala pochybnosť o tom, či u poškodenej skutočne došlo k nejakej škode, keď o tom, že jej zo stojanov mali byť vzaté bundy, sa dozvedela od svedka O. O., ktorý mal vidieť, že niekto viacero bünd odnáša, pričom nevedela zistiť, koľko a ktoré bundy, teda v akej cene jej boli odcudzené. Škoda tak, podľa názoru súdu prvého stupňa, u poškodenej relevantným spôsobom preukázaná nebola. Ďalej mal okresný súd na podklade zabezpečených policajných záznamov zistené, že na Policajnom inšpektoráte v Kitzbuheli boli vypočutí svedkovia B. C. a O. O., ktorí uvádzali dôležité okolnosti vo veci krádeže bünd, ktoré následne viedli k zastaveniu vozidla a osobnej prehliadke obžalovaných, pričom svedkyňa B. C. nevidela, že by muži niečo kradli, videla len, že sa zdržiavali pred obchodom, dotýkali sa bünd a prezerali ich a ako podstatná bola vyhodnotená svedecká výpoveď O. O., ktorý mal páchatel'ov pozorovať pri číne, následne si kľúčom od auta vo svojom pase mal poznačiť evidenčné číslo vozidla a následne krádež oznámiť v obchode, pri výsluchu na polícii mal obžalovaných identifikovať. Potom za situácie, že v uznesení Krajského súdu v Prešove zo dňa 21.03.2017 sp. zn. 3To/34/2016 bolo konštatované, že prokurátor v konaní nenavrhol vypočuť svedka O. O., hoci povinnosť preukazovať vinu obžalovaného leží na prokurátorovi, že predložený policajný spis neobsahuje zápisnicu o úkone, kedy mali byť fotografie obžalovaných predložené svedkovi O. O. na identifikáciu, čím nebolo možné zistiť, či vôbec k takémuto úkonu došlo a ako takýto úkon prebiehal a že z policajného spisu nevyplývalo ani to, že by pri zastavení vozidla rakúskymi orgánmi bola vykonaná prehliadka vozidla, v ktorom mala byť zistená prítomnosť obžalovaných. Do ukončenia dokazovania v tejto veci návrhy na doplnenie dokazovania v tomto smere neboli prednesené. Pri určovaní druhu a výmery trestu súd vychádzal zo zásad ukladania trestov v ustanovení § 34 Tr. zák., pričom prihliadol na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku poľahčujúcu a priťažujúcu okolnosti, ako aj na osobu páchatel'a a možnosti jeho nápravy uloženým trestom. Poukazoval na odpis registra trestov, vrátane toho, že v evidencii priestupkov obžalovaný B. nemal záznam a z miesta trvalého bydliska je hodnotený všeobecne, pričom u menovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu, ani priťažujúcu okolnosť. Aplikoval ustanovenie čl. 6 ods. 1 veta prvá Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení Protokolu č. 11, ktorý nadobudol účinnosť 01.11.1998, v zmysle ktorého, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu. Odkazujúc na trestnú sadzbu pri uznanom prečine poukazoval na skutočnosť, že trestné stíhanie pre skutok uvedený v obžalobe sa voči obžalovanému vedie od roku 2007, teda od spáchania skutku uplynulo už viac ako 14 rokov, pričom celková doba, po ktorú sa viedlo trestné stíhanie v tejto veci, podľa jeho názoru nezodpovedá skutkovej a právnej náročnosti prípadu, a tak aj pre extrémnu dĺžku konania okresný súd považoval za spravodlivé uložiť obžalovanému trest v dolnej polovici trestnej sadzby, v trvaní 6 mesiacov, s podmieneným odkladom výkonu tohto trestu na skúšobnú dobu v trvaní 15 mesiacov.

V predchádzajúcom svojom uznesení krajský súd už poukazoval na skutočnosť, že povinnosť preukazovať vinu obžalovaného leží na prokurátorovi a hoci súd je síce v záujme spravodlivého rozhodnutia a zodpovednosti, za ktoré sa nemôže ani v podmienkach kontradiktórneho trestného konania zbaviť, oprávnený dokazovanie sám doplniť, v žiadnom prípade však nemôže dôkazy sám vyhľadávať a nahrádzať tak činnosť orgánov činných v trestnom konaní. V tomto prípade sa to týkalo predovšetkým úkonu, pri ktorom mal svedok O. O. počas konania príslušného orgánu v Rakúskej republike označiť na predložených fotografiách ako páchatel'ov práve obžalovaných, no za situácie, že predložený spis zápisnicu o takom úkone neobsahoval a nebolo zrejmé, či vôbec k takému úkonu došlo a ako taký úkon prebiehal. V tomto smere sa nič nezmenilo ani ku dňu predmetného rozhodovania odvolacieho súdu. Rovnako zo spisu nevyplývalo, že by pri zastavení vozidla rakúskymi orgánmi bola vykonaná prehliadka vozidla, v ktorom mala byť zistená prítomnosť obžalovaného A. B. na mieste vodiča a obžalovaného A. I. na mieste spolujazdca. Nakoľko v súlade s uvedeným stanoviskom súdu a absenciou oprávnenia súdu nahrádzať aktivitu prokurátora a dôkaz výpoveďou svedka O. O. nebol vykonaný kontradiktórnym spôsobom v trestnom konaní ani raz, keďže žiaden z obžalovaných ani obhajca obžalovaného B. nemal vo vzťahu k tomuto dôkazu v rámci výsluchu svedka príležitosť podrobiť previerke jeho výpoveď, nenastal u tohto dôkazu právny stav, na ktorý krajský súd poukazoval v rámci prevzatia trestnej veci z cudziny.

Krajský súd znova poukazuje na dôsledok prevzatia predmetnej trestnej veci z cudziny, ktorý bol zdôraznený v Zázname Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. k. V GPt 172/10 zo dňa 04.06.2010 o prevzatí trestnej veci z cudziny, že procesné úkony urobené orgánmi dožadujúceho štátu / Rakúskej republiky/ v súlade s jeho právnym poriadkom majú rovnakú platnosť v dožiadanom štáte / Slovenskej republike/ za podmienky, že jeho prijatie nedá tomuto úkonu väčšiu dôkaznú hodnotu, ako má v dožadujúcom štáte. Dôkaz výpoveďou svedka O. O. v dôsledku jeho nevykonania kontradiktórnym spôsobom vyžadovaným Trestným poriadkom dožiadaného štátu tak nemal takú dôkaznú hodnotu, aby obžalovaných mohol nepochybne usvedčiť. Svedok O. O. mal podľa svojej výpovede pred rakúskymi orgánmi páchatel'ov pozorovať pri čine, následne si kľúčom od auta vo svojom pase mal poznačiť evidenčné číslo vozidla a následne krádež oznámiť v obchode a pri výsluchu na polícii ich mal identifikovať. Treba ale poukázať na to, že nikto ďalší nepotvrdoval, že by obžalovaní skutok spáchali tak, ako uvádzal tento svedok, že videl. Poškodená neposkytla žiadne údaje, ktoré by viedli k stotožneniu páchatel'ov predmetnej krádeže s obžalovanými. Svedkyňa B. C. nevidela, že by muži niečo kradli, videla len, že sa zdržiavali pred obchodom, dotýkali sa bünd a prezerali ich. Pokiaľ teda táto svedkyňa videla konanie obžalovaných na mieste činu, nepotvrdila, že by bundy odcudzili práve oni, či niektorý z nich. Pokiaľ svedok Semic tvrdil, že bundy naložili do motorového vozidla a z miesta činu na tomto odišli, tak po krátkom čase, kedy nebolo preukázané, že by niekde zastavovali, boli zastavení a kontrolovaní rakúskou políciou, dokonca im mala byť vykonaná osobná prehliadka, no nebolo potvrdené, že by vo vozidle alebo priamo na niektorom z obžalovaných bola nájdená čo i len jediná odcudzená bunda. Obžalovaný B. vypočutý byť nemohol pre dlhodobý pobyt v cudzine na neznámej adrese. Obžalovaný I. počas celého trestného konania popieral spáchanie skutku, ktorý sa mu prokurátorom kládol za vinu.

Nakoniec, v predmetnom trestnom konaní zostala pochybná aj výška údajne spôsobenej škody pri skutku, z ktorého obžalovaní boli oslobodení.

V tomto konaní boli vyčerpané všetky dosiahnuteľné dôkazy, ktoré determinujú náležité zistenie skutkového stavu veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, pričom bol zistený skutkový stav v takom rozsahu a kvalite, že poskytuje dostatok potrebných poznatkov pre objektívne, stavu vecí a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie.

K preukázaniu viny páchatel'a musia existovať priame, respektíve aspoň nepriame dôkazy, ktorých súhrn musí tvoriť logickú a ničím nenarušovanú sústavu vzájomne sa dopĺňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti skutku v ktorom sa vidí trestný čin a usvedčuje z jeho spáchania páchatel'a, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru (rozh. NS SR sp. zn. 1 Kn 597/2010 zo dňa 26.11.2010).

Za dôkaznej situácie, že pri skutku, z ktorého boli obžalovaní oslobodení, nebol zistený taký reťazec dôkazov, ktoré by jednoznačne a nepochybne smerovali výlučne k záveru, že skutok, z ktorého boli obžalovaní oslobodení, títo obžalovaní spáchali, muselo byť odvolanie okresného prokurátora zamietnuté.

Pokiaľ ide o výrok o treste, ktorý bol obžalovanému B. uložený napadnutým rozsudkom, súd prvého stupňa, podľa názoru odvolacieho súdu, zohľadnil v zákonom požadovanom rozsahu všetky kritériá uvedené v § 34 Tr. zák. pre uloženie zákonného, odôvodneného a tak spravodlivého trestu. Jeho úvahy vychádzali zo zákonne vykonaných dôkazov, sú logické a súladné s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a tak odvolací súd, vychádzajúc so skutočnosťou, že rozhodnutie odvolacieho súdu tvorí neoddeliteľný celok s rozhodnutím súdu prvého stupňa, nemá zákonný dôvod do výroku v žiadnej časti výroku o treste zasahovať.

Nakoniec, odvolateľ výslovne nenamietal prípadnú nedostatočnosť v takom hodnotení pre potreby druhu či výmery trestu okrem skutočnosti, že podľa jeho názoru, mal byť pri uznaní viny v oboch prípadoch menovanému ukladaný trest za spáchanie dvoch prečinov. V tomto smere ale jeho námietka, ako to vyplýva z vyššie uvedeného odôvodnenia, nebola namieste.

Z týchto dôvodov odvolací súd zamietol odvolanie okresného prokurátora.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne.

jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.